

ZAHRÁDKA, KAM CHODĚNY

Středa, 31. červenec 2013

ENY podlánkem o zahrádkaření napsala krásné vyznání o lásce ke "svému kousku zahrádky". A ještě tam byl dovětek od Aleny P-H, která píše: "To je přímo od srdce a natolik inspirativní..."

Moc díky, Eny... za to, co jsi napsala a hlavně, jak jsi to napsala. Doufám, že si to přečte víc lidí. Inspirovalo mne to a 'nakoplo', a už se nebojím pustit do svého "veledíla". I když pomaleji, než bych si přála."

A tak vám všem velice ráda předávám Enyino vyprávění a fotky:

Předestí lety, po rozvodu, jsem si splnila sen. Daly jsme s mou mamou dohromady pár peněz a já našla kus nádherné země, 8 km od místa, kde bydlím. Orná půda... 1800 m, 25 vzrostlých ovocných stromů - hrušky, jablka, vestky, ořech a pozemek statek bunkru po Němcích. Ten je zaplněný vodou a pomalinku ta voda po deštích dotéká. Takže je čím zalévat, mimo mých tří sudů na dešťovku. Není tam elektřina, pitná voda, plyn, nic. Prostě jen ráj. Na úadě mi bylo těšeno, že tam nesmím betonovat ani stavět plot. Ale měla vysadit vánoční stromky a prodávat je. Tak jo, místo plotu mám dokola 300 smrků pichlavých. Už jsou celkem velké. Jednou kolem myslivec a povídá: "Tohle vám stejně zničí srnky, postavte si tady prozatímní plot". No, a už je tam. Nejlevnější, kolkový, lesní, jen železné trubky v zemi a na ně připevněné hranolky spadne, stromky snad vyrostou.

Ze dvou stran je pole, z jedné les a z jedné konce dvou obcích pozemky a domy sousedí - ale ty jsou 150 m daleko. Klid, pohoda, jen srnky a zajáci. Jo - a sem tam myslivec.

Od sousedky jsem si za pár peněz odkoupila maringotku a vyperkovala. Sedačku jsem si vyrobila sama, i maringotky oalounila. Kuchyňku pod vsazené okno jsem vyrobila do "u". Pohodlná a velká. Vím tam jak o Alenu. Jo, a svítím v celé chajdaloupce led světla. Jsou jen na baterie, ale stačí, osvětlí. Koukněte: ložnice, obývací s ká, kuchyňka. Jo, a aby se tam dalo žít, vsadili jsme dvě otvírací okna s okenicemi. Sen... S mamou a jiným přetele pánem, ale velmi zručným, jsme vyrobili kolem maringotky terasy na metrových nožkách, jedna je zastřešená a druhá prosluněná, je to krásné posezení a travíme na zahradě nádherné víkendy.

Tři roky sadím, vymýlím a snažím se o přirodní zahradu. Letos jsme vsadili do nejmokřejšího místa ráje na zemi, est van, zapustila jsem do mokřiny trubky a po každém dešti se jezírka změní ve vodopádky. Už tam mám řabky, jeřáby, váčky, spoustu vchomožného hmyzu a plno ptáků. Tak takhle se dá plnit velký sen i s malými penízky...

Mám tam bylinky: máta, meduňka, alv, bazalka, heřmánek, jitrocel, rozmarýn, vchyně mořné keř ale vchyně jen jedlé, a rostou samy, na podzim se jen sestíhají, maliny, ostružiny, rybíz, angrety, borůvky josty.... Taky mám založené dva komposty a na nich okurky a cukety a měly být i dýně. Ty jsem ale neuchránila před slimáky. Pak je 14 m fazolí a do mulče kolem stromů fazole a brambory, na záhoncích (lehce zaplevelených vytrhávám jen bodláky) mám rajčata; paprikám se tam nedaří. Cibule - a na co jsem sakra pyšná - mám 900 esneků. Jdu na to s lehkostí, co přejí je přejí, co ne, nepřijímám. Zaaly se rozrstat i vinné révy, je navést nad nezastřešenou terasu; vyrobím rám z toho, co les nabídne. Takhle jsem vyřezala 20 m chybějícího plotu u lesa. Krásně jsme si vyistili les a vyrobili senza plot. Jo, a takhle mám vlastní i vyrobenou kadibudku s chemickým wc. Nedávno jsem našla na netu stránky o výrobě nábytku z palet. Dovezla jsem tam nějaké z práce a za odpoledne vyrobila lavičku, táhákou, pevnou a parádní, za dalších dvů hočky bylo kráseslo. Vím jistě, že mi hned tak nikdo neukradne a sedí se v tom pohodlně.

Myslela jsem si, že když si takhle budu hrát, pustí mne touhy bydlet v chaloupce, že zjistím, jaká je to dřina. Opak je pravdou, dříví mě mé sny čím dál více. Toužím se každé ráno probouzet a mít krok do přirody, nechat pesaně báhání po velké zahradě, otevřít si z pokoje francouzské okno do zahrady a kochat se ranní přirodou.... Tahle má nádherná zkušenost mne jen utvrdila v tom, že bych to ještě zvládla. Jsem ale šťastná za to, že jsem měla možnost narazit na takový pozemek, že jsem měla tu odvahu, a chuť a sílu, se do toho pustit. Chvilí jímá strach, že už je tam vchyně hotovo a více nejde.. Ale - konečně si užívám těnění v houpací síti, opalování, ovoce. Taky sekání trávy je skvělý relax. Takže ano, jsem šťastná, že se mi podařilo založit přirodní už je to na ní, jak se bude rozrstat. Já jen řasnu, jak krásně se vchyně rozrstat, řasnu, co vchyně mi tam roste, už jsem i zapomněla na semínka, která jsem nasypala pod strom a letos tam vyrostla náruč nádherných bílých květin... Přiroda je kouzelná... Vchyně "zelená" ENY